

FINANS- och EKONOMIUTSKOTTETS betänkande N:o
14/1934 i anledning av landskapsrevisorernas till
landstinget avgivna redogörelse över granskningen
av landskapets räkenskaper och den ekonomiska för-
valtningen för år 1933.

Finans- och ekonomiutskottet, till vars behandling förenämnda revisionsberättelse för beredning av landstinget hänskjutits, får, efter det utskottet tagit del av innehållet i sagda berättelse samt införskaffat särskild utredning, vördsamt framhålla följande:

Utskottet har, omfattande de av revisorerna gjorda uttalandena rörande bokslutet, överskridna anslag och resekostnaderna, funnit anledning föreligga för ett närmare berörande av de i redogörelsen under rubrikerna: vederlagsmedlen, pensionerna, samt Ålands kulturhistoriska museum framförda synpunkterna och de därav delvis föranledda och framställda slutpåståendena.

Vidkommande först vederlagsmedlen, så hava revisorerna av förekomsten i redogörelsen omförmäld anledning aktat nödigt fästa landstingets uppmärksamhet vid att dess beslut rörande användningen av vederlagsmedlen bringas i sådan form, att landstingets egna avsikter icke måtte kunna åsidosättas. Då denna erinran från revisorernas sida synes vara förtjänt av att bliva noga beaktad, har utskottet önskat yttermera uppmärksamgöra landstinget vid nämnda sakförhållande på det att landstinget vid fördelningen av vederlagsmedlen framtiden måtte så begå, att dess avsikter ifråga om medlens användande för särskilda ändamål varda tydligt angivna.

Beträffande pensionerna hava revisorerna konstaterat, att förre landskapsagronomen Erik Lönegren medelst landskapsnämndens beslut av den 16 november 1933 beviljats ordinarie pension av 23.400 mark räknat från den 1 januari 1934. Då emellertid detta beslut blivit hos rikets justitiekansler föremål för utredning därom, huruvida laga grund för den beviljade pensionen vore förhanden, hava revisorerna ansett riktigast, att frågan om ansvarsfrihet för landskapsnämndens åtgärd härutinnan bleve lämnad öppen i avvaktan på justitiekanslerns eventuella åtgärd i saken. Ehuru utskottet har skäl för antagandet att i beviljande av ansvarsfrihet för ifrågavarande den 16 november 1933 av landskaps-

nämnden vidtagna åtgärd icke skulle kunna inläggas en sådan innebörd, att landstinget därmed skulle hava avstått från sin rätt att framdeles eventuellt framställa anmärkningar mot de genom beslutets ifråga verkställande föranledda utbetalningarna av pensionen ifråga, har utskottet, som jämväl tagit del av landskapsnämndens i frågan avgivna utredning till utskottet, dels på grund av ifrågakomna pensionsfrågas outredda beskaffenhet, dels för undvikande av möjliga förvecklingar, ansett det av revisorerna anvisade förfarandet böra komma ifråga, varför utskottet förenat sig om revisorernas i denna fråga gjorda slutpåstående.

Det av revisorerna i samband med ovanberörda pensionsfråga framställda förslaget om vidtagande av åtgärder för komplettering av bestämmelserna i gällande pensionslag i syfte att förhindra dubbelpensionering förordas av utskottet.

Vad slutligen beträffar revisorernas under rubriken Ålands kulturhistoriska museum gjorda anmärkningar, så böradessa - enligt vad revisorerna i sin den 5 innevarande november dagtecknade och till landstinget avlätna skrivelse påpekat - anses hava förfallit. Under sådant förhållande och med hänsikt till att revisionen hänför sig till förvaltningsåret 1933 förefinnas icke några skäl till anmärkning rörande denna fråga.

Såsom av revisionsberättelsen framgår, hava revisorerna ställt beviljandet av pension åt förre landskapsagronomen Lönegren och utanordnandet av ett belopp om 14.051 mark 85 penni till föreningen "Ålands Vänner" r.f. i samband med frågan om ansvarsfrihet, varvid dock är att bemärka, att den senare nämnda åtgärden, enligt vad tidigare framhållits, icke komme att föranleda någon anmärkning. Jämlikt 10 § i den för landskapsrevisorerna fastställda instruktionen av den 8 maj 1933 åligger det revisorerna att, i händelse vid revisionen skäl till anmärkning i något hänseende yppas, avfatta och till landskapsnämnden ingiva anmärkningsskrift för erhållande av förklaring, vilken, ifall anmärkningen vidhålles, såsom bilaga närslutes revisionsberättelsen. Någon sådan anmärkningsskrift hava revisorerna i antydda frågor icke tillställt landskapsnämnden, vilket, enligt vad utskottet erfarit, föranletts därav att revisorerna ansett förenämnda bestämmelse 1 10

§ 1 instruktionen i dessa fall icke tillämplig. Det förefaller emellertid utskottet, att förklaringar, avgivna av landskapsnämnden i omförmälda ärenden, skulle hava varit ägnade att klarlägga nämndens synpunkter rörande de frågor, gentemot vilka revisorerna gjort sina omförmälda påminnelser.

Hänvisande till det ovan framhållna får utskottet vördsamt föreslå att landskapsnämnden och därvid anställda samt densamma underlydande redogörare måtte beviljas ansvarsfrihet för handhavandet av räkenskaperna och den ekonomiska förvaltningen under år 1933, dock sålunda, att frågan om ansvarsfrihet för landskapsnämndens beslut av den 16 november 1933, varmedelst förre landskapsagronomen Erik Lönegren beviljats pension, lämnas beroende i avvaktan på justitiekanslerns eventuella åtgärd i saken; samt att åtgärd bleve vidtagen för komplettering av gällande pensionslag i syfte att förhindra dubbel-pensionering.

Mariehamn den 28 november 1934.

På finans- och ekonomiutskottets vägnar:

Viktor Strandfält

T. Söderlund

Närvarande: Viktor Strandfält, Erik Eriksson, Karl Aug. Helin,
Paul E. Paulson och Gösta Söderlund.